

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Oprin af Kæmpelivets Undergang i Nord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 14. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1809_169A-txt-shoot-idm1144/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

14

G o r m.

End mer adskillige de vare,
De sorte havde maglig store Horn
De røde mindre, men de hvide ingen.

G a r d u r.

Ga stor er Asakempens sille Kraft,
Den mindstes da, naar den i Strid sig deler;
Men Clerken stander værgeløs og svag
For Altret i den hvide Messesærk.

Klakharald kom indgangen i Salen med Knud
og tredive Hirdmænd,

K l a k h a r a l d.

Hilsel Kong Gorm min Maag!

G o r m.

Saa kom du dog
Engang Klakharald! Skont det sent maag
nævnes.

Kom hid min Knud, at jeg kan maale dig
Med gamle Hie! Du est verden stor
Og stærk, du ligner dine Fædrefrænder.
Du Gardur! gak med Knud, sortæl
Ham Noget om de mange Lande
Hoor du har færbedes! og Harald sig
Til dine Mænd de gange ud af Salen!
Harald beh, og ud ginge Blændene.

15

G o r m.

Du Gardur! kom igen! din Klost er stor
Og vel dn høre maa, hvad vi samtale.

Da vendte Kongen sig hal bister mod Klakharald,

Teg trenede Gangs dig til Julegilbe
Indbod, og du vanhædrede mit Bud,
Og loved, mig til Spot, du vilde komme
Men kom dog ei. Teg derfor var tilfinds
Dit Land at hærge og dig selv at dræbe;
Men Thyra saare gil i Bon for dig
Og mente at du varst forhindret
Med føre Hændelser. Nu est du her;
Trehundred Mænd staa væbnede for Salen
Og hvis du ei aarsager dig, da skal
Du aldrig komme heden med dit Liv.

K l a k h a r a l d.

Mit Liv Kong Gorm! er ikkun lidt at agte,
Du selv est gammel, jeg er ældre dog,
Og vilde glædes ved at ds, forinden
De Ting fremkomme, som tilslunde nu:
Derfor jeg kaarer ogsaa høst at tie
Enddog hel vel jeg magtebe at tale.
Du ei skal raabe dine Hirdmænd hid,
Du har jo selv et Sværd, og jeg tot mene
Mig værdig til at falde for din Haand.

